

SZOLNOKI LAPOK.

TÁRSADALMI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 kor.   Negyedévre . . . 2 kor.
Félévre . . . . . 4 kor.   Egyes szám ára. 16 fill.

Felelős szerkesztő:

HÁY GEZA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. =

Szerkesztőség telefonszáma . . . . . 52.

Kiadóhivatal telefonszáma . . . . . 56.

Nyílt-tér sora 1 korona

1000 tanú kihallgatása.

Meglehetősen szárazon regisztrálták az országos lapok a napokban a szolnoki petíziós per legújabb fordulatát. A mi kerületünk mostanában nem tartozik az érdekesek közé, azután meg sajnos, most hét hóval az országos választás után még mindég elég sok ilyen kérvényt mérlegel legfőbb törvényszékünk. Tehát a fővárosi sajtó közönbösségén egyáltalán nem lehet csudálkozni.

Bár az határozottan országos kérdés, hogy az 1901—1906-iki országgyűlés képviselői megbízási idejének egy ötödrésze immár letelik és elég sok választókerület képviselője igazolatlan, képviselője korlátozva van működésében, miután nem lehet oktitást várni az olyan törvényhozótól, kinek mandátuma kétséges és nem tudja, mely pillanatban veszíti azt el. A kuriai biráskodásnak ezt a tünetét csakugyan jó volna minél szélesebb mederben megvitatás tárgyává tenni.

De hát nem mi szerkesztjük a fővárosi lapok menetrendjét, sőt még befolyásolásuk sem áll módunkban.

Hanem a szolnoki petíció, illetve a mandátum sorsa, feltétlenül ügye-baja egy szolnoki lapnak, kell neki vele foglalkozni.

Hogy a kuria a részletes vizsgálatot és 1000-nél több tanú kihallgatását elrendelte, kétségtelenné vált, hogy ebben az évben már a szolnoki képviselő mandátuma igazolva nem lesz. Ha átlag — vasár- és ünnepnapokat is betudva — naponta öt tanúnak kihallgatását tételünk fel, minél többet állig lehet számítani, akkor e közvetlen vizsgálat 200 napot vesz igénybe és mert ebből az évből 151 napot leéltünk, ha a királyi tábla e célra kirendelt bírāja már holnap kezdené meg munkáját, az csak december 16-án érne véget. Jó, ha új évre terjesztheti be az anyagot a kuriához. Mikor készül el a referens ez 1000 tanuvallomás áttanulmányozásával, csoportosításával, érdemleges érvényesítésével? Mikor referál? Mikor tartatják meg a főtárgyalást? Mikor fejezi be az ügyet ítélet? — Valószínűleg esztendő ilyenkorra.

A szolnoki választókerület tehát legalább másfél évig nem lesz képviselve a parlamentben.

Ezen most a megválasztott képviselő lemondása sem segíthet, mert egyrészt a petícionálók — vádjaik beigazolása esetén, — nem a választás megsemmisítését, hanem jelöltjüknek képviselővé kijelentését kérvényezték, másrészt a megtámadott mandátum védői ellenvádakkal léptek fel a petícionáló párt ellen, ezeket a kuria elfogadta és a vizsgálatot ezekre nézve is elrendelte.

Már most mi ennek a legvalószínűbb következménye?

Ismerve a körülményeket és különösen a mélyen tisztelt választó közönség politikai érettségét és önzetlenségét, mejdnem bizonyos, hogy a részleges vizsgálat nagyon sűrű szemü hálójában »etetés, itatás« címén vagy »ígéretés« mián egyik, másik pártból is megakad némely polgártárs. A szálak mindinkább öszszegubanczolódnak és az így képződött sokféle hurokba igen könnyen belekeveredik mindkét jelölt, mit a választás megsemmisítése és a megválasztható képesség időleges felfüggesztése nyomon követ.

A kerület pedig az új választásra gondoskodhat más jelöltekről, kiknek jövőjét a folyton fokozódó társadalmi elkeseredés már előre is kétségessé tesz. Ismét megindulhat a petícionálás circulus vitiosus-sa.

Ezuttal azonban csak a jelenlegi evolutiók eredményét kívánjuk megvilágítani.

Mindenekelőtt a szolnoki választókerület élni kívánt törvényadta jogával és képviselgetni akarta magát a törvényhozásban. Másfél éven át nem tud szándékára jutni és könnyen lehetséges, hogy mandátumának igazolása tovább is késik. Már eddig is fordultak elő ügyek, kétségtelenül ezután is fognak felmerülni olyan esetek, midőn képviselőnk parlamentáris közbejárására nagy szükségünk lett volna. Hogy egyebet ne említsünk, itt van helységneveink botrányos csonkítgatása. És mi érdekeinknek hivatott védője nélkül vagyunk kénytelenek fogadni, eltűrni a csapásokat és ki tudja, még meddig nem tudunk felszólalni képviselőnk által a magyar parlamentben?

A választókerületnek határozottan kárára volt ugy a két választás, mint a két petíció.

A megválasztottaknak és az elbukottaknak egyéni ambícióik jogosultságát ezuttal nem akarjuk vitatni. De a győztesek egyike kénytelen volt lemondani, a másik is egyelőre csak egy »partibus infidelium« pozíciót tudott szerezni, egy zsenáns, kétséges, se kint, se bent helyzetben vergődik megbízási idejének tetemes részén át, indokolt aggodásban mandátuma további sorsa felett. — A bukott két választás nagy áldozatai árán valamennyi jelölt kénytelen volt meggyőződni arról, hogy korántsem örvend oly személyes népszerűségnek, mely kétségtelenül manifesztálni tudná a kerület bizalmát. Már pedig csakis a személyhez kötött általános nagy bizalom menthetné némileg azt a gyors elváltozást, mely mindkét választást az egyéni ambíció szintjára változtatta. A petíciók pedig teljesen célttévészettek, sem előnyt, sem elégtételt nem szereznek, csak a bosszuállási ösztönt elégitik ki

pillanatnyilag, de beláthatlan időre feldulják a társadalmi békét, mert szenvedélyeket állítanak szenvedélyekkel szembe.

A két választás és két petíció tehát a jelölteknek sem vált előnyére.

Végre ilyen esetben, midőn a küzdelem rugója: a hiúsággal közel rokon egyéni ambíció osztja táborokra a választó közönséget és nem az elvek, hanem a személyek győzelme a mindenáron elérendő cél, melynek kedvéért program, lobogó minden elfogadható indokolás nélkül változik, az ilyen mérkőzés legkevésbé sem felel meg az alkotmányos önkormányzat vezérintencióinak. Az ilyen választás nem felel meg rendeltetésének, mert nem azt hozza tisztába, hogy a választókerület mily módon kívánja intéztetni az ország sorsát, hanem csak arra nyújt nagyon kétes bizonyítékot, hogy melyik személyes befolyás tudott nagyobb ügyességet kifejteni a rábeszélés és korteskedés terén.

A mi két választásunk és a két petíció, — ezeket meggondolva, beismerve, — nem szolgálta azokat az országpolitikai elveket sem, melyek a nemzet különböző meggyőződéseinek, aspirációinak lobogóira vannak írva.

Választókerületünk a legutóbbi két választáson nem szolgált elveket, nem mozdította elő egyesek előnyét, hanem károsította önmagát. Mentségül fel lehet talán hozni, hogy nem tette ezt céltudatosan, de ez a mentesség ismét egy súlyos vád, mely azt involválja, hogy Szolnok és közvetlen vidéke nem bír oly intelligenciával és politikai érettséggel, hogy az alkotmány által adott legszebb jogát kellő belátással gyakorolni tudná.

Fájdalom: az 1000 tanú kihallgatása nem fog hozzájárulni a normális viszonyok és gondolkodás helyreállításához.

Ezer választó polgár, tehát a mandátumot adók egy negyed része a bíró elé áll és közvetlenül vagy közvetve korrupcióval vádolja a jelöltek valamelyikét, azok korteseit, magát a választó közönséget. Ezer árnyalatban, többé-kevésbé megszegyenítő részletességgel, kisebb-nagyobb szenvedélyességgel illusztrálják, mily furfanggal, lelkiismeretlenséggel, elkeseredéssel, erőszakkal működik mindenféle a népkormányzat alapját képező közvélemény mesterséges átalakításán. Ezer ember fog megesküdni arra, hogy a szolnoki választókerület választói nincsenek tisztában alkotmányos jogaikkal, köteleiségekkel, hanem azok gyakorlásában befolyásolni képes őket a birge-paprikás, a lőre, a kurta czibar . . . . hogy rosszabbat ne mondjunk. Bizonyítani fogják, hogy e tekintetben a független Magyarország ideális kuruczai egy hajszállal sem jobbak a szabadelvű labanczoknál. Igyekeznek rákenni egymásra, hogy nem elv vezette az igen tisztelt választópolgárokat az urnához, hanem a pecsenyeszag, nem az ország üdve, java tömörítette őket táborokká, hanem a zsákmány.

Ezer csúnya, nagyon csúnya vád és ezer szintoly csúnya ellenvád fog itt elhangzani. Reméljük nagy részük alaptalanul, a szenvedély nagyításával fog elhangzani. . . . de azért valamennyi mélységes nyomokat hagy hátra. Mennyi egyenetlenkedés, neheztes, harag, gyűlölködés, ellenségeskedés fakad majd a vizsgálat nyomán. Az »ezt mondta, azt mondta« nyomtalanul elröppen májul-holnapra, hanem az »ezt

vallotta azt vallotta« soká elmosódó barázdákat szánt a kedélyekbe, melyekből egy általános társadalmi meghasonlás fog kikelni, előre nem látható keserves következményekkel.

Néhány főszereplő önmegtagadása, loyális kiegyezése még segíthetne a bajon.

De hol van manapság a loyális, az önmegtagadás?

Tanügyünk egy ünnepe.

Ritka és fényes ünnepségnek volt színhelye városunk múlt hó 28-án szerdán.

Fesztóry Lajos, főgymnasiumunk ujonnan kinevezett igazgatója tiszteletére a megyei kaszinó termeiben diszlokómát rendeztek volt növendékei és az eredetileg szerény, inkább familiáris határok között megindult mozgalom egy nagy ünnepélyes tüntetéssé fokozódott, melyen az egész város, az egész megye, egy nagy művelt társadalom színe-javának lelkes elismerése jutott kifejezésre.

E tudósításunk első szava ritkán jelzi ezt az ünnepséget, mert sajátságos és egyúttal leverő jelensége az örökös változatosságban hullámzó társadalmi életnek, hogy csak a könnyen érzékelhető, szembeszökő tünetek benyomásait fogadja be, azokkal tágitja fogalomkörét, azokhoz fűzi következtetéseit, azokból alkotja nézeteit, meggyőződéseit. Így a felszínen himbálódva nehezen ér rá valódi polgári érdemek méltánylására és elismerésére, csak a feltűnő külső nyilvánulások keltik fel figyelmét, csak úgyszólván a zajos sikerek indítják nagyobb szabású megnyilatkozásra, különösen akkor (mert hiszen alig van virág, gyümölcs, herényó nélkül), midőn a hasznotleső hizelgés, a nagyizálás, a póz, a divat, a pajtláskodás kölcsönös reklammja ugyanazon útra téved az óváccsióval. Nagyhatú államférfiak, befolyásos parlamenti előkelőségek, magas hivatalnokok, művészek, primadonnák, szubrettek a nyilvános dicsőítés gyakori alanyai, ezeknek a vegyelemzést nem igen tűrő kultusza fogyasztja manapság a legtöbb arany, ezüst, babér és egyéb koszorút. Conventionális, frívól dolog a legtöbb. Annál ritkább, megbecsülendőbb az olyan eset, midőn a társadalom egyik jobb órájában mélyebb járatú gondolkozásra adja magát, a felszín alá bukik és a szellemi javak, a humanizmus tápgyökerét keresve, megtalálja a teremtő érdemeket.

Dicsőssége Szolnoknak és első sorban ama néhány lelkes férfinak, ki magába szállva, elismerni tudta, hogy a mai specialisták, a széklábat faragó falanszter munka sivár korában, azok a hivatásszerű tanítómestereink, szülőik után legnagyobb jöltevőik, kik az ifjuságot a tudás mezejére vezetve, megismerni, megszeretni tanították a természet és emberi elme minden virágát, kik nem egy irányban kötötték le tekintetüket, hanem az egész nagy látókört feltárták előttük és nem kozmopolita, sablonos, vásári okulárral tanították őket látni, hanem a faji, nemzeti érzés melegen színező üvegével.

Midőn a szolnoki társadalom az alapvető enciklopedikus oktatás egy hivatott mesterét megkoszorúzott hervadhatlan érdemeiért, fennkölt gondolkodásáról tett tanuságot és sok mulasztást tett jóvá.

A nemzeti kultúra esendes munkásainak megmutatta, hogy nincsenek felejtve és hogy ép oly becses a korall mint a szintjászó gyémánt.

*

Az ez alkalomra feldiszitett termekben az esti órákban nagy társaság gyűlt össze. Ott volt az alispánnal az élén a vármegye, elnökövel a törvényszék, a királyi ügyészek, a tanfelügyelő, a testvéröcsését gyászoló polgármestert helyettesítő városi ügyésszel a kommunitás tisztikara, a főgymnasium tanára, ügyvédek, orvosok, mérnökök, a pénzügyzetek vezetői, a kereskedővilág eleje, mintegy száznegyvenen.

Régi tanítványai közül húsz vett részt az ünnepségben, de azon ezüst koszorú levelére, melyet ez alkalommal a szeretett igazgatónak emlékül adtak át, 47 név van feljegyezve.

Nyolcz óra tájban Dr. Kele József, Nyitó Ferencz Hábor Antal, Ficsor József, Dr. Iványi Ede és Lippich István

urakból álló küldöttség ment az ünnepeltért, kit megjelenésekor az előkelő társaság riado éljenzéssel, a zenekar a Rákóczy-indulóval fogadott.

A lakoma harmadik fogásánál a tanítványok koszoruját átnyújtva Dr. Kele József szolnoki ügyvéd üdvözölte a következő megindítóan szép szavakkal:

Aki azt az elvet állítaná fel, hogy a nevelést a gyermek családi körében kapja meg, nem mondana teljes igazságot, mert a családban kapott szülői utbaigazításnak nélkülözhetlen és egyenrangú társa mai lázasan tevékeny társadalmi életünkben az iskolai nevelés, a mi által a tanító, a tanár második szülőjévé válik tanítványának.

Ellehet mondani, hogy ez általánosságban igaz és való s a növendék gyermeknek tanítóhoz épp oly erős vonzódással kell viseltetni, mint szülőihez, ha csak ezek valamelyike erőszakosan leszorítva nem lett.

A gondatlan boldog gyermekkor szeretete mindig a legönzettebb, emlékei mindig a legkedvesebbek. legintenzívebbek, s képesek az emberi élet késő óráit is beárnyozni az emlékezet sugarával.

Egy ilyen kedves gyermekkor emlékeit idéz fel bennünk régi tanítványaiban ez a név Fesztor János.

Második szülőnk volt. Szerető nevelő atyánk, aki a fogékony fiatal lélekbe gondos kezekkel, szerető lélekkel ültette be a tudomány, a nemes, a szép és jó plántáit, fájdalom nélkül huzogatva ki az oda nem illő dudvát, paréjt.

Lelkem mélyéből meghatva mondom köszönetet a Magasságbelinek, hogy meghagyta érnem, s velem együttesen érző összes volt tanítványainak, hogy hálánkat, szeretetünket szerénységéből eredő tiltakozása dacára kifejezetten is nyilvánosságra hozhatjuk.

A szolnoki főgymnasium igazgatójává történt kinevezése alkalmából manifeszáljuk ezt, de mi, volt tanítványai, habár örülünk is rajta, hogy pályáján is elismerésre talál az érdem, mi nem a szolnoki főgymnasium igazgatóját ünnepeljük, hanem Fesztor Jánost, volt tanárunkat mindanyunknak őszinte, lelkes, jóakaró barátját.

Itt vagyunk, akinek csak tehetségében állott, mindnyájan. A majd 30 éves tanárkodás, öregje, fiatalja! S Uraim, Önöket, kik teljes szívvvel, lélekkel osztoznak örömmünkben, Önöket hívom fel tanúul arra, hogy akit annyian önzetlenül szeretnek, akit annyira szeretnek, hogy a közel vagy távoli multnak mindent megemészítő vasfoga sem volt képes ezt az érzelmet megörölni, az az ember kell, hogy ezt a szeretetet meg is érdemelte legyen.

Nem sablonos, nem hivatalos hódolás tehát részünkről az, hogy midőn e csekély emlékkoszorút átnyújtjuk, melynek minden egyes levele s betűje soha nem szűnő hálánk és szeretetünket tanúsítja, mondom, nem sablonos, hanem lelkünk mélyéből, ott a hol minden embernek az igaz és jó tulajdonságai honolnak, lelkünk mélyéből eredő kívánságunk, hogy a Mindenható Fesztor Jánost igen sokáig éltesse.

Utánna a tanári kar nevében Ficsor József főgymnasiumi tanár tolmácsolta a testület kollégialis szeretetét majd Kerekes Géza ügyvéd, tiszti ügyész a gyász miatt távollévő polgármester helyett, igen szép beszédben Szolnok város elismerését és háláját fejezte ki az ünnepelt tanfőúrunk.

Erre Hábor Antal megyei jegyző, a megjelenésben betegsége által gátolt Lippich Gusztáv főispán levelét, valamint a távol lakó régi tanítványok leveleit és távirati üdvözleteit olvasta fel. A következőket sikerült bejegyeznünk:

Igen tisztelt barátom!

Igen sajnálom, hogy jól megérdemelt ünnepeltetéseden betegségem miatt részt nem vehetek és így írásban közlöm veled azokat, amelyeket sokkal jobban szerettem volna előszóval elmondani.

Mióta az emberiség a törvény és igazság által kormányzott államokba csoportosult, azt tapasztaljuk, hogy csak azon államok teremtettek Istennek és embernek tetsző dolgokat, a melyek igaz, szabadelvű politikát folytattak.

Azt kérdezheted tőlem: Mi hát az a szabadelvű politika?

Szabadelvű politika az, a mely elismeri, hogy az egyének vele született és az államtól független jogai vannak, jogaik, melyeket az állam véd és biztosít, de melyek tőle nem

eredvén, azokat sem meg nem rövidítheti, sem el nem törölheti.

Szabadelvű politikát azonban csak oly államok folytathatnak, a melyeknek polgárait erények diszesítik. Bátorúság nélkül az állam szolgásgba süllyed: közügyekbeni részvétel nélkül elalél: egyetértés nélkül minden intézmény felbomlik: munka és takarékoság nélkül inségre és koldusbotra jut: büszkeség és méltóság nélkül elnyomatik.

Ezek azok az erények, a melyeknek minden polgár szívét, lelkét át kell hatni.

Tisztelt barátom! Deák koromban sok fejtörést és keserűséget okozott a görög és római classikusok tanulása, öszülő fejjel azonban sajnálom, hogy előbb nem ismertem azokat: mert látod Homer Iliásának egy néhány versszakát idézem, a mely az előbb elmondott modern eszméket gyönyörű egyszerűséggel és rövidséggel már eléneklé.

Homér ugyanis így énekel:

«Többre mennek ketten, ha az erő páros,
Egyik hamarabb lát, hamar is határoz:
De a ki maga jár, bármit észreveszen,
Tétováz, mert elméje nincs mindenkor készen.»

Azután így is énekel:

«Nincs annak törvénye, országa, hazája
Aki a polgárharcban örömet találja.»

Ha már most ezen verseket az előbb említett eszmékkel összehasonlítom, azt tapasztalom, talán minden polgári erény, mely az állami rend és szabadsághoz szükséges, azonban bennfoglaltatik.

Azonban az erények nem veleszületett lelkitulajdonosságai a polgároknak, ezeket az egyének csak a nevelés útján nyerhetik el.

Nem én mondom, Pláton mondotta már: „Sehol sem szükséges a legkisebb botlásokra annyira ügyelni, mint a nevelésnél.“ A közérkölesökben a leggyökeresebb átalakulásokat igen gyakran azon újítások eredményezték, melyek a gyermekek játékában és az iskola termekben honosítottak meg.

Te lelked egész melegével élsz a nevelés tudományának. Fenti eszméknek megfelelőleg tanítottad a fiatalságot. Örömmel vettem tudomásul, hogy kormányunk bölcs intézkedése nagyobb hatáskörrel ruházott fel.

Üdvözöllek, üdvözlöm benned a tanári kart és nem tartok szükségesnek sem neked, sem tanár társaidnak mást kívánni, mint jó egészséget.

Szolnokon, 1902. évi május hó 28-án.

Őszintén tisztelő barátod:

Lippich Gusztáv

Jász-Nagykun-Szolnok vármegye főispánja.

Mélyen tisztelt kedves igazgató úr!

A családukat olyan közléről ért gyászbeset miatt személyesen nem lehetvén jelen a mai ünnepi vacsorán, kérem, engedje meg, hogy ez úton fejezzem ki legőszintébb jó kívánataimat és igaz tiszteletemet.

Dr. Benkó Albert

vármegyei főjegyző.

Kedves Lajos bátyám!

Kinevezése alkalmából jó kívánataimat tartogattam a mai fényes ünnepélyig.

Az unokanővérem férjének halála azonban gátol abban, hogy tisztelői közzé sorakozzam és a banquetten megjelenhessek.

Midőn tehát elmaradásomat kimentem, egyúttal kérem, fogadja őszinte szerencsekívánataimat. Adja az Ég, hogy nagyhivatású, fényes állását még sokáig egészséggel viselje. Szívélyes üdvözlettel és kiváló tisztelettel kész hiva

Dr. Hajdu Béla.

London. Jó barátaid kívánságához mi is hozzájárulunk, szívből üdvözölünk

Czakó Péter és családja.

Jászapáti. Sajnálom, hogy betegsémem miatt a mai ünnepélyből részemem ki nem vehetem és hogy csak ilykép üdvözölhetem feledhetlen volt tanárunkat

Dr. Fridvalszy.

Budapest. Nyitó Ferencznek Szolnok. Elfoglaltságom miatt, sajnálatomra, szeretett tanárunk Fesztory igazgató úr liszteletére rendezett ünnepélyen meg nem jelenhetek. Kérlek tolmácsold az ünnepelt előtt szívből jövő jó kívánataimat. Isten tartsa meg jó erőben, egészségben mindnyájunk örömeire számos éven át.

Eljen Fesztory Lajos!!

Micsek Endre.

Jászberény. Mélyen üdvözli ünnepélye alkalmából

Palotássy.

Budapest. Adjon az Isten erőt, egészséget, hogy sokáig élvezhesse igazgató úr megérdemelt kinevezését. Kívánja volt tanítványa.

Nádas Gyula.

Debreczen. Fogadja legszívélyesebb gratulációkat kinevezéséhez.

Podolszky

Budapest. Szívből üdvözöl a távolból is, a lélekben veletek érez

Miklós.

Budapest. Háromszoros éljen

Posch.

A tisztelet, elismerés és szeretet e magasztos megnyilvánulása nagyon megindította az igazgatót és eleinte elfogódott, de később megerősödött, szívéhez szóló hangon e szavakkal köszönve meg volt tanítványainak hű ragaszkodásukat:

Nagyérdemű vendégkoszorú,

Mélyen tisztelt uraim!

Az engem ért kitüntetésnek, kineveztetésemnek azért is örvendek, mert abba a kellemes helyzetbe hozott, hogy a legközvetlenebbül érezzem dobogó szívök melegét, azon sokaknak, kiket Isten, vallás, haza, a haza alkotmánya és szabadságának szeretetére oktattam, igaz gyöngyünk, büvös fegyverünkhöz, a mi szép, zengtetes, imádott magyar nyelvünkhöz való tántoríthatlan ragaszkodásra buzdítottam, osztály, valláskülönbségre való tekintet nélkül emberszeretetre neveltem s kiknek lelkébe a szükséges ismeretek közlésén kívül a legtisztább magyar szellemet beoltani, szívüket erényekkel feldiszíteni, a szép és nemes érzelmek iránt fogékonnyá tenni annyi hazafiui lelkesedéssel, annyi hazafiui szenvedélyvel iparkodtam.

Hála a teremtőnek, fáradozóm nem volt meddő, mert ők ma mind tudományosan kiképzett és a műveltségben megizmosodott férfiak az élet küzdterén szolgálják a nemzetet, szolgálják a hazát.

Most, pedig, mint volt, de még mindig hű és hálás tanítványaim, az én örömnapon odahagyva kedves tűzhelyöket ide sereglettek szívekben szeretettel, kezökben babérral, tüntető figyelemök eme megható jelével, hogy örömben résztvegyenek és engem, az ő szellemi kiképzetésükön oly hön fáradozó öreg professorukat annyi éven át szívekben hiven megőrzött gyöngéd szeretetökről, melyet dr. Kele József ügyvéd úr, az én szeretett, kedves volt jó tanítványom — et dulce decus meum — oly édesen, oly meghatóan ecsetelt, biztosítsanak.

Solon mondta, ha ugyan jól mondta, hogy halála előtt senki sem lehet boldog. Hej, ha az a Solon tanár lett volna, ha tanítványai hálás ragaszkodásának, igaz szeretetének közvetlen gyöngéd megnyilatkozását úgy érezte volna, a mint én azt most érezni szerencsés vagyok, bizony, bizony, más fogalmat alkotott volna magának a boldogságról, melynek fényes napja ma, 29 évi tanárkodásom után, — melyet a derék jász nép szívében, Jászberényben a hol az akkori tanbizottság nagylelkű pártfogásából, melynek egy nagyérdemű, köztisztelőben álló tagját, nagyságos Kléger József törvényszéki bírót itt tisztelni és neki hálám adóját ismételve leróni szerencsés lehetek, kathedrát nyertem, — tehát egy emberöltőn át teljesített tanári munkálkodásom után rám virradt.

Hát boldog vagyok, a minő még sohasem voltam életemben. Önök szerezték meg nekem kedves volt jó tanítványaim e csodás lelki tüneményt, e csodás lelki gyönyört. Köszönöm, ezerszer köszönöm e tiszta boldogságot! Köszönöm a szeretet virágiból font eme felette becses emléket, melynek minden levele rám árasztja a szíves megemlékezés és a visszaemlékezés drága illatát. Legyen ez a drága emlék, melyet életem utolsó pillanatáig nagyra becsülni és hiven őrizni fogok, a jövőben is összekötő kapocs közöttünk. Arra kérem önöket édeseim, őrizték meg továbbra is emlékeket szívekben, mint aki imámba foglalva mindegyiköket, mindegyikök és kedves övéik boldogságáért imádkozni soha meg nem szünöm.

Volt, de feledhetlenül szeretett, kedves jó tanítványaimat a jóságos Isten sokáig éltesse!

Ezzel a hivatalos szónoklatok véget értek és következtek garmadával az őszinte, frázismentes, érzelemgazdag tótok, melyek közül kétségtelenül legmegindítóbb Bagossi alispán pohárköszöntője volt, ki a szülők nevében, leirhatlan melegséggel üdvözölte a jóságos igazgatót, kit növendékei otthonukban sohasem mint „tanár urat“, hanem mint „Lajos bácsit“ emlegetnek. Nagy tetszésben részesültek még Lippe Vilmos törvényszéki tanácselnök, kir. táblabíró, Eötvös Lajos tanfelügyelő és Dr. Mandel Sándor ügyvéd (volt tanítványa) felszólalásai. Ezekre Fesztory még három ízben felelt, változatos, szellemes, megható beszédekben, melyek örök szép refránje a haza és magyarság kiolthatatlan szeretetének első és legszentebb kötelességgé propagálása volt.

A felejthetlenül szép ünnepség csak a hajnali órákban ért véget.

H I R E K.

Dr. Kludik Imre, belügyminiszteri segédtitkár, Pest-Pilis-Solt-Kiskun megye főispánja mellé kirendelt titkár, a közigazgatási tanfolyam egyik jeles előadója e hó 26-án hétfőn Budapesten váratlanul elhunyt, gyászba borítva családját, mélységes bánatba őt forrón szerető testvérbarátját: Kludik Gyulát, városunk polgármesterét és szomorúságba egész vármegyénk értelmiségét, mely becsülni, szeretni tudta ezt a kiváló szülöttünket, ki tíz évig hívségesen, nagy tudással és szorgalommal szolgálta törvényhatóságunkat. A télen izületi csúzt szerzett, előkelő orvosok gyógyították, neje páratlan gonddal ápolta és még sem tudták megmenteni. Midőn már teljes kigyógyulásában reménykedtek, szívét rohanta meg az alattomos nyavaja és megölte férfikora delén egy szép karriér küszöbén. Nagy veszteség nemcsak nekünk, hanem bátran irhatjuk, az egész országnak. Ideális, nemes gondolkozású, fegyelmezett eszű, erős kitartású csendes munkása a közügynek szállt vele sirba, kit jó szíveért, elbájoló modoráért szeretett mindenki, a ki valaha vele érintkezésbe jutott. Áldás emlékére! — Kludik Imre 1859-ben Tiszapüspökin született, atyja ott a szathmári káptalan nagy terjedelmű jóságának — mely akkor önkezelésben állott — kormányzója volt. Gymnasiumi tanulmányait Szolnokon és Budapesten végezte és ugyancsak a főváros egyetemének előadásait hallgatva, ott szerezte meg az államtudományi tudorság oklevelét. Nagy szorgalmával elsajátította a német, francia és angol nyelveket, azután tanulmányutra kelt, külföldön, különösen Franciaországban hosszabb ideig tartózkodott. Hazájába visszatérve, Jász-Nagykun-Szolnok megye 1883-iki restaurációkor a tiszai felső járásba szolgabírónak választotta meg, de a törvényhatóság — felismerve tehetségét — már 1885-ben harmadik aljegyzőnek vitte be a központba, 1890-ben második és 1892-ben első aljegyző lett. Hajdu Sándor nyugdíjaztatásakor Bagossi 1894-ben alispánnak választatván, a főjegyzői állásra pályázott, de Dr. Benkó Albert második aljegyzővel szemben kisebbségben maradt, mi annyira elkeserítette, hogy többé a megyében megmaradni nem tudott. Miután bárhol szívesen látták, azonnal kinevezték a belügyminiszteriumban fogalmazónak és Pest megye főispánja, Benitzky Ferenc mellé rendelték ki titkárnak, itt működött oly korán bekövetkezett haláláig. A közigazgatási tanfolyam felállításakor

oda tanárnak nevezték ki, egyuttal épen a legutóbbi időben magántanárnak készült, magát nostrifikáltatni a budapesti egyetemen. Mint jeles közigazgatási kapacitás, több kitünő munkát írt, különös feltűnést keltett és nagy elismerést aratott két tanulmánya: az 1900-ban megjelent: „A közigazgatási reformhoz“, melyet az egész sajtó méltányolt, 1901-ben: „Szegényügy és szocializmus“, mely még nagyobb sikert aratott. Foglalkozott szépirodalommal és műfordítással is, Byron remekét, „Manfréd“-et ő ültette át először nyelvünkre. Szerdán, 28-án szentelték be nagy részvét mellett Budapesten és onnan özvegye: Eöry Evelin, nyolcz éves kis fiacskája és a rokonok Tiszapüspökibe kísérték, hol a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra. Pihenjen békében.

— **Állandó választmányi ülés.** A vármegyei állandó választmány a törvényhatóság júniusi közgyűlésén elintézendő ügyek előkészítése céljából folyó 1902. évi június hó 4., 5., 6., 9., 13. és 14-ik napjain mindenkor d. e. 10 órakor kezdődőleg Szolnokon a vármegyeház baloldali kis termében üléseket fog tartani.

— **Világítson a holdvilág.** A személypályaudvarhoz vezető út régi rossz kövezete az artézi kuttól kezdődőleg felbontatott és ezen főközlekedési útról a kocsik járata a vásártérre tereltetett. Ezen az úton közlekedik tehát az összes fiakker, urasági fogat és paraszt szekér. Nem is említjük, hogy a lejáratot a köves útról ez alkalomra rendbe kellett volna hozatni, azt sem hozzuk fel, hogy ez ideiglenes utvonulat egy kissé restaurálni kellett volna, — ahogy ugy eldöcögnek rajta a kocsik. De felemlítjük, sőt megbotránkozásunkat fejezzük ki a felett, hogy azok a közegek, kiknek hivatása ily alkalmakkor néhány petróleum lámpást alkalmazni ezen utra, erről teljesen megfélemedtek. Éjnek idején, ha nem ég a fiakker lámpása, rakásra bünteti a rendőrség őket. Nem gondolta meg a kapitány ur, hogy vidéki paraszt szekerek is közlekednek éjnek idején, melyekre nincs alkalmazva világító szerszám. Alkalmunk volt személyes tapasztalatot szerezni arról, hogy a lámpással ellátott fiakkerek is találomra hajtanak végig ez uton éjnek idején, találomra, mert némileg ismerősök a kátyúkkal, emelkedésekkel és esésekkel nappalról, de nem ismeri ez utat a vidéki kocsis. Nem hivatásunk a közegeket köteleességük teljesítésére figyelmeztetni; ezt tudniok kellene maguktól is. Menjen csak a kapitány ur Mucsára, vagy mondjunk közelebbet, — Várkonyra, ahol a főutczát kövezve, a kocsis közlekedést a mellék utczára terelték. Ha ott lehetett ideiglenesen lámpásokat alkalmazni, mért nem lehetne Szolnokon? Talán csak nem állunk megetté Mucsának, vagy Tiszavárkonyra?

— **A csendőrőrsök elhelyezése** ügyében — mint lapunk 9. számában jeleztük volt — vármegyei alispánja értekezletre hívta össze a polgármestereket és főszolgabírókat; — ez értekezleten létrejött megállapodáshoz képest az alispán felírt a Belügyministerhez; a felíratában szükségesnek mondja megyénk területén ezidőszerint, — több csendőrőrs felállítását az esetre azonban, ha a mostani őrsök legénységének száma leszállítatnék, az őrsök szaporítását feltétlenül elodázhatatlannak tartja, — mert akkor a legénység még kevésbbé bírná meg a szolgálatot. Egyesekben a felírat következőképen hangzik: „Új őrsök volnának felállítandók Czibakházán, Kenderesen, Jászkiséren és Szajolban. — Ezen felül Mezőtúron e legénység létszáma akként volna megállapítandó, hogy annak a nyári és őszi hónapokban egy különítménye állandóan Pusztá-Poón legyen elhelyezve. — Ezen őrsök szükséges voltát teljesen felesleges indokolni, Czibakházán, Kenderesen a szociális mozgalmak, Szajolban az igen nagy vasúti forgalom, Jászkiséren az igazgatás és közbiztonság érdekei teszik az őrsök felállítását szükségessé. — Mezőtúron pedig a munkás mozgalmak és a város határának igen nagy terjedelme indokolják ezen különleges intézkedést, a mi annál könnyebben volna keresztül vihető, mert úgy a város valamint pusztapóói birtokokok szívesen nyujtanának segédkezet a különítmény állandó elhelyezésére. — Az ajánlatba hozott új őrsök mind egyaránt sürgősek volnának; de ha mégis sorrendet kell közöttük megállapítani, legelső sorban a mezőtúri őrs 8 főig való megerősítése és ebből a pusztapóói különítmény szervezése volna nagyon sürgős. Az őrsök közül első sorban a kenderesi és szajoli,

másodsorban a czibakházi és jászkiséri őrsök szervezése volna kívánatos. Nagyon természetes, hogy az őrsök létesítése esetén a körzetek beosztásában beálló változás a szomszéd őrsökre is jótékonyan hatna, s azok helyzetét is javítaná. A létező őrsök közül csupán a tiszzaughi őrsnek Csé-pára való áthelyezése mutatkozik szükségesnek, és pedig úgy hogy Szelevény község Istvánházával ezen őrs körzetébe osztassék be, Gyula pusztá azonban a kunszentmártoni őrs körzetében megmaradna. Kívánatos továbbá, hogy Rákóczifalva község a vezensenyi körzetből a szolnokiba téessék át azon okból, mert míg a vezensenyi őrs a Rákóczifalvára való jutásban a Tisza által sokszor akadályozva van, addig e község Szolnokról mindig megközelíthető s könnyen elérhető. De különben a czibakházi őrs szervezése esetén Rákóczifalva a tiszaföldvári őrshöz is czélszerűen beosztandó. A jászkiséri őrs szervezése esetén Tiszasüly ennek körzetébe volna beosztandó, mert Tiszasüly Jászkisérrel kőút által lévén egybekötte, a tiszaroffi komp ellenőrzése könnyen eszközölhető. — Nem mulasztható el még annak felemlítése sem, hogy vármegyénk terepviszonyainál, a községek határainak nagy kiterjedésénél fogva nálunk csakis a lovasőrsök létesítése által lehet elérni a kívánt célt, mert az őrsök nagy kiterjedésű körzeteikben a gyalog csendőr azt a szolgálatot, melyet a közbiztonság érdekei megkívánnak, nem teljesítheti. — Ez az oka annak, hogy a vármegyénkben létező gyalog őrsök lovasítása már több ízben kérelmezett. Végre jelenti, hogy azon községeket, a hol az őrsök felállítását javasolja, felhívta arra, hogy az őrs elhelyezése érdekében tegyenek javaslatot, s mihelyt ezek jelentései hozzá beérkeznek, nem fog késni azok felterjesztésével.“

— **Az ingyenes népfürdő.** Még a nyári évad folyamán megnyílik városunkban a köznépi számára az ingyenes népfürdő. Ez égetően sürgős ügyben ugyanis haladéktalan intézkedésre hívta fel az alispán a polgármestert, s utasította, hogy mulhatlanul készítesse el az ingyenes népfürdőt, úgy hogy az július havában a köznépi számára átadható legyen. Talán mondanunk sem kell, hogy ez üdvös intézmény mennyire le fogja apasztani az eddig oly sűrűn előfordult szerencsétlen vízbefulási esetek számát.

— **Fényes táncmulatság.** A máv. szolnoki altisztek olvasóköre 1902. évi június hó 7-én, a Kussuth-szálló helyiségeiben, Füredi Isidor állomásfőnök védnöksége alatt, zászló-alap javára zártkörű nyári táncvigalmat rendez. — Beléptidij: Személyjegy 2 korona, családjegy 4 korona. Kezdeté este 8 órakor. A zenét szolgáltatja Farkas Józsa zenekara. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Diszvédnökök: Hartmann József, máv. forgalmi főnök. Paulik József, máv. fűtőház főnök. Rendezőség: Szelenesei Albert, r. biz. elnök. Király Pál, r. biz. titkár. Bartus József, r. biz. alelnök. Szombati Antal, táncrendező. Dedinszky István, r. biz. pénztárnok. Borhy László, Kőszegi Oszkár, Szabó Jenő, Zanathy János, r. biz. ellenőrök. Berecz Győző Bottay Dezső, Bory Dezső, Buray Pál, Czank Antal, Dudás József, Füle János, Gál Sándor, Gulyás Mátyás, Komáromi Albert, Lányi Sándor, Losonczy József, Mohaupt Péter, Ornstein Márton, Osztroveczky Balázs, Szobotka Sándor, Telek József, Virág József, Zanathy Mihály, Zöld János rendező-bizottsági tagok.

— **Egy felfujt kacsa.** A fővárosi sajtót bejárta annak híre, hogy a jászkiséri állatorvost az itteni zónavendéglőben 600 koronájától és ruhájától egy ismeretlen uti társa megfosztotta. Az egész hírből csak annyi igaz, hogy az állatok nemes patronusa jól mulatott a kérdéses helyen, nem volt nála több pénz 60 koronánál, melynek végére is járt.

— **Beszámoló.** Apponyi gróf, a képviselőház elnöke, mult hó 25-én tartotta beszámolóját jászberényi hívei előtt. Nagyonfontosúgu kijelentést tett, elmondotta, hogy azon vívmányokból, melyeket Bánffy Dezső báró miniszterelnöksége alatt elért, nem engednek egy makulányit sem. Eszünkbe jut erről az, hogy érdem az is, ha valaki meg tudja becsülni az örökséget és nem pocskolja azt el. Nagy kár, hogy Bánffy Dezső báró nem volt pár évvel hosszabb ideig miniszterelnök, ma bizonyára több hagyatékot lehetne megörizni.

— **„Nincs semmi!“** Ez az állandó válasz mostanában, melyet a rendőrségtől kapunk, ha hírek felől tudakozódunk. Nem történik soha semmi olyan ebben a városban, mely a

rendőrség közbelépését szükségessé tenni. Andriséknak semmi dolguk, szinte megmacskásodik a lábuk a nagy pihenésben. Az emberek áhitattal becsülik a személy- és vagyonbiztonságot, betéve tudják a közrendészeti és közegészségi törvényeket, rendeleteket, végleg leszoktak minden néven nevezendő kihagásról, ők most már ha hágnak, egyáltalán csak rendesen, forsriftosan hágnak. . . A rendőrség úglátszik annyira kiváló, hogy maholnap kezdi önmagát fölőlegessé tenni.

— **Körrendelet.** Az utóbbi időben ismételt fordult elő azon eset, hogy a csendőrörsök lovai takonykórban betegedtek meg. A betegség okának, keletkezésének kipuholásánál kitűnt, hogy ezen lovak őrzőjének alkalmával fertőzött istállóba lettek bekötve és így lettek befertőzve. Eltekintve azon tetemes kártól, a mely a beteg lovak kiirtása által az államkincstárnak okoztatott, a gazdaközönségre is rendkívüli veszedelemmel jár az ily fertőzött állatoknak közlekedése, esetleg állatjaikkal való érintkezése. A csendőrlovak ugyanis őrzőjének alkalmával különféle istállóba lesznek bekötve és így még a fertőzésnek maguk is könnyen ki vannak téve, addig beteg állapotukban a bajt maguk is tovább terjesztik. Tekintettel ezen rendkívüli fontos körülményre, kívánatos, hogy a csendőrjárőrök lovai részére, mindenütt, a hol pihenőt kell tartaniok, egy istálló jelöltesék ki, a hova bármikor beköthessenek. Ezen istállók kizárólag csak szarvasmarha istállók lehetnek, mert azon czél, hogy a csendőrlovak más lovakkal ne érintkezhesenek, illetve magukat ragályos betegséggel ne fertőzhessék és a betegséget esetleg tovább ne terjeszthessék, csakis ily módon éretnék el. A vármegye alispánja felhívja a hatóságokat, miszerint hasson oda, hogy a községekben és tereptárgyakon a csendőrjárőrök lovai számára pihenő helyül egy-egy szarvasmarha istálló az illető előjáróságok, tulajdonosok beleegyezésével kijelöltesék, esetleg intézkedjék, hogy a kijelölt helyekre az 1879. évi XXXVI. t.-cz. 31. §-a tekintetbe vételével a csendőrjárőrök lovai bármikor beköthetők legyenek. Végül felhívja, hogy a hatósága területén működő kir. állatorvost hívja fel, hogy a székhelyén levő csendőrlovakat minden 14 napon vizsgálja meg. A kir. állatorvos székhelyén kívül eső helyeken pedig a vizsgálatot az illető helyhatósági állatorvos által eszköztesse.

— **Udvari kávéház.** Valóságos paradicsomot varázsolt Szűsz Miksa Lloyd-kávés a kávéháza udvarán; csinnal és elegantiával rendezett be egy nyári mulatót a közönség kényelmére, melynek megtekintése alkalmával ismét csak azt tapasztaltuk, hogy Szűsz a Fodor iskolájából került ki. Van benne izlés, előzékenység, szóval minden, a mit a mai kor egy modern kávéstól megkívánhat.

— **Főtárgyalások sorrendje.** A jövő heti törvényszéki főtárgyalások sorrendje a következő:

Június 2-án: Nyakas Lajos váci lakos. Kettős házasság büntette.

Bodnár Miklós és társai tiszakürti lakosok. Csalás.

Csordás Ferencz jászalszentgyörgyi lakos. Sikkasztás.

Lakatos Mária és társai gyulai lakosok. Csalás.

Június 4-én: Bleier Adolf (ujra felvétel) nagyváradai lakos. Csalárd bukás.

Gelér Sándor mezőtúri lakos. Lopás.

Balla Gergely és társai madarasi lakosok. Lopás.

Golics Pászó Mihály szolnoki lakos. Súlyos testi sértés.

Június 6-án: Rampacsek Sándor és Hegyi Mihály mezőtúri lakosok. Lopás és orgazdaság.

Váradai Boris és társai mezőtúri lakosok. Lopás.

Gál Erzsébet és társa kisujszállási lakosok. Lopás és orgazdaság.

Mészáros István és társa kenderesi lakos. Lopás.

Juhász Elemér és társa szolnoki lakosok. Lopás és orgazdaság.

— **Fényes esküvő.** Tegnap délután 6 órakor esküdtött örök hűséget Volentik Géza takarékpénztári tisztviselő Barbur Mariskának, Barbur László szolnoki kir. járásbíró kedves leányának. Fellegtelen boldogságot kívánunk mi is az új párnak.

— **Nincs még két óra.** Sürgőnyt akart feladni egy polgár tegnap délután két órakor az itteni távirat hivat-

ban, de nem mehetett szándékára, elutasították azon indokolással, hogy még nincs két óra, nem veszik fel a táviratot. Ugy tudjuk, hogy egész napon át szakadatlanul fel kell venni és továbbítani a táviratokat még ebéd ideje alatt is, felhívjuk tehát ezen körülményre a postafőnök figyelmét, mert hát nem a közönség áll a hivatalnak rendelkezésére, hanem ellenkezőleg.

— **Tűz.** Töröcsik Anna szülésznőnek a Verbőczy utcában lévő lakóháza 26-án, hétfőn reggel 8 órakor kigyulladt, mire a tűzoltóság a helyszínére kivonult, a szomszédok a bútorok egy részét az égő házból kihordták. A zsúfolásig közel épített szomszéd házak a legnagyobb veszedelemben forogtak s hogy mégis megmentették, Réti városi jegyző, tűzoltó parancsnok ügyes és korrekt intézkedéseinek köszönhető. Ez alkalommal azt tapasztaltuk, hogy különösen az alsóbb néposztályban nagy az elkeseredés a tűzoltóság ellen. Oltani akarnak, mely cselekvésükben azonban megvannak gátolva. A népek kötelessége tüzesetek alkalmával vizet hordani és a szivattyúkat hajtani, de hogy venné az ki magát, ha a sugárcsővet a napszámos paraszt kezelné, a tűzoltó pedig a vizet hordaná? Nem meste rsége, tehát nem is ért hozzá. Bizzuk mi csak az oltást a tűzoltókra, Réti vezetése mellett azok jó vezetés alatt állnak.

— **Rejtélyes gyilkosság,** Jászalszentszentgyörgyi tudósítónk értesít arról, hogy Berecz Sándor odaváló lakos holttestét a Zagyva folyóból kifogták. Berecz testén és fején több ütött seb látható és így könnyen meglehetően állapítani, hogy gyilkosságnak esett áldozatul, mely tett elkövetése után holtteste a vízbe dobott. Safáry Kálmán kir. törvényszéki vizsgáló bíró a törvényszéki orvosokkal egyetemben a helyszínére utazott a vizsgálat megejtése és a rendőrorvosi bonczolás eszközlése czéljából. A jászaladányi csendőrség pedig a legmesszebb menő intézkedéseket eszközölte a tettes kipuhatolása czéljából; ez ideig azonban semmi eredmény, sőt a legkisebb fonál sincs, amely rejtélyes bűnügyben a kiindulási pontot a kezükbe juttathatná.

— **Ki ad el a legtöbb selymet Szolnokon.** Bizonyára mindenki azt hiszi, hogy Szénássy székes fővárosi nagykereskedő, pedig hát nagy a tévedés; — igaz ugyan, hogy a selym Szénássytól való, s így a minősége kitűnő, de a kelendőségnek egyik fő mozgató ereje Ország Miksa divatáru kereskedő, ki szolid és pontos kiszolgálással, budapesti árrakkal érdemelte ki a közönség meglegedését. Divatüzletében, hol a legújabb formájú párisi mintákra készült női ruhákat olcsó árért bőséggel rendelkezésre Brachfeld-féle nyakkendőket, harisnyákat és fehérneműeket is szintén lehet kapni üzletében.

— **Zárszámadás.** Vettük az „Anker“ életbiztosító társaság zárszámadását, melyet egész terjedelmében közlünk.

Az 1901. évben benyújtott 10,358 ajánlat 54,209,154 K. 48 f. biztosított vagy garantírozott tőkére és 58,049 K. 32 f. járadékra és pedig 8,922 haláleseti és életési biztosítási ajánlat 48,616,647 K. 06 f. összegre és 1436 tulélesi csoportbiztosítási ajánlat 5,592,507 K. 41 f. garantírozott összegre.

A díj befizetése által létesített 7906 szerződés 40,747,118 K. 44 f. biztosított, illetve garantírozott tőkére és 48,230 K. 69 f. járadékra.

Az év végén a részletes kimutatások szerint a biztosítási tartam lejárt és a tovább díjfizetés beszüntetése folytán visszavásárlás, vagy életési biztosításoknál időelőtti elhalálozások következtében valamint életési biztosítások felszámolása által elesett összeg levonása után érvényben volt 87,943 szerződés 511,331,371 K. 68 f. biztosított, garantírozott vagy jegyzett összeggel és 361,373 K. 17 f. járadék, továbbá 77 balesetbiztosítási szerződés 1,222,600 K. tőkével halálesetre, 1,317,720 tőkével állandó munkaképtelenség esetére és 559 K. 80 f. kárpótlásra.

Az új bevételek, tekintet nélkül a díjtartalék, biztosítási-alap tőketartalék, nyereség-tartalék és a múlt évi többi tartalékra kitétek:

díjakban és betétekben	— — — — —	15,245,145 K. 03 f.
kamatokban	— — — — —	5,643,292 » 18 »
az ingatlanok jövedelmében	— — — — —	404,886 » 15 »
illeték és más bevételekben	— — — — —	123,183 » 35 »
ehhez hozzászámítva a nyereséget értékpapírokon	— — — — —	401,200 » 18 »

Összesen 21,817,707 K. 89 f.
 A bevételekből hozzászámítva a 91,579 K. 70 f. egyenleg-átvitelt, kiadatott viszont biztosítási díjakért, kárfizetésekért, kötvény-visszavásárlásokért szer-

zési és beszédési költségeikért, valamint az összes üzemiadásokért, adókért és leírásokért — — — — — 7. 352.723 K. 03 f.

tartalékba helyezett, illetőleg a túlélési csoport és a nyereségyrészesüléssel kötött biztosítások alapjai, a díjtartalék, illetéktartalék és kártartalék, valamint az árfolyamkülönbözeti alapok szabályszerű díjazására fordított — — — — — 13.525.273 K. 34 f.

A biztosítottaknak, illetőleg a biztosítási szerződések alapján kedvezményezetteknek 1901-ben a fenemlített kiadásokban befoglalt, esedékes biztosításokért kifizetett — — — — — 4.159.681 K. 90 f. és biztosítások felbontásánál (vtsszavásárlás) kifizetett — — — — — 298.530 K. 44 f.

összesen 4.458.212 K. 34 f.

ezenkívül még a nyereségyrészesüléssel kötött haláleseti biztosítások osztalékalaipjaiból (a nyereségyosztalék-kiegészítési alaphól adott 114.467 K. 35 f. hozzáadásával) 396.897 K. 54 f., továbbá a garantírozott minimális eredménnyel kötött túlélési csoportbiztosítások alapjaiból (a nyereségyosztalék kiegészítési alaphól adott 250.030 K. 08 f. hozzászámításával adott 7.363.213 K. 32 f. — 7.760.110 K. 86 f.

összesen tehát — — — — — 12.218.323 K. 20 f. fizetett, illetőleg helyzetett tartalékba.

A társaság üzleti nyereségéből erre a célra fordított összeg hozzászámításával a halálesetre biztosítottak nyereségyosztaléka **A** osztalékterv szerint az évi díjnak 25%-a, **B** osztalék-terv szerint 21, 18, 15, 12 és 9%-ot vagyis — — — — — 396.897 K. 54 f. az életesetre biztosítottaké, a biztosított, illetőleg garantírozott tőkének 5%-a, vagyis — — — — — 350.629 K. 92 f.

Nyereségy-osztalék gyanánt kifizetett tehát — — — — — 747.527 E. 46 f.

A társaság által a biztosítottakkal szemben elvállalat kötelezettségek, illetőleg a biztosítottak részére felhalmozott alapok a fenti javadalmazásokra való tekintettel kitesznek:

díjtartalékokban és díjvitelekben — — — — — 48.661.112 K. 95 f-t

a garantírozott minimális eredménnyel biztosítottak alapjai — — — — — 79.970.113 K. 35 f-t

összesen 128.631.226 K. 30 f.

A társaság összes vagyona 144,990 K. 02. f.*

Szolnoki képviselő: Kiss Jakab. Arany-János utca 5.

T Á R C Z A.

A félreismert asszony.

— Elbeszélés. —

Írta: Herczeg Ferencz.

Szerdaynéról följegyezte a krónika, hogy büszke, kissé hiú, eléggé csinos, kimondhatatlan ideges és alapjában véve kifogástalan életű úrhölgy volt.

Mindazáltal kacér volt. A kacérságának azonban különös volt a természete: ő nem úgy kacérodott, mint könnyűvérű asszonyok szoktak, hanem mint azok a szentimentális leányok, a kik férjhez szeretnének menni. (Az ilyen asszonyok hasonlatosak ama gyanus kártyásokhoz, a kik pénz nélkül ülnek le játszani. Csak nyerni akarnak, de a veszteségre nem készülnek el.)

A szép asszony valóban férjhez is akart menni. Természetesen valami előkelő, legalább is vagyonos, jellemes és — ezt elsősorban kellett volna mondanom — a szerelemtől lángoló férfihoz. Nem akarta, hogy csinos legyen a jövendőbelije, — a csinos férfiakat, mint sok más asszony is, ő is lenézte, — inkább legyen előkelő külsejű, gondolta. Kissé komornak képzelte, nagyon gyöngédnek, a vakmerőségig bátornak és az örjögésig féltékeny embernek. Olyan féltékenynek, hogy egy kacér pillantásáért megölje a feleségét.

A nyersanyagot ehhez a férfi — mintához egy utazása alkalmával szerezte be. Egyszer Tirolban járt és valamelyik fürdőhelyen egy angol herceget látott, a ki a beteg feleségét maga emelte le a kocsirol. Féltuczat libériás inas állott a kocsi mellett, de az angol nem engedte, hogy megérintsék a sápadt, szőke hercegnét, hanem hatalmas karjára vette, mint a pólyás babát. Nagyon elegáns, szélesvállú, barna arczú férfi volt és végtelen gyöngéd embernek látszott a herceg. Az ilyen embert nagyon lehet szeretni.

Ezek után különösen hangzik, ha elmondom, hogy Szerdaynénak férje volt és hogy elég jó békességben együtt is élt a férjével. Ez a Szerday úr igen rokonszenves képű, de

tényleg kétségbeejtően flegmatikus úr volt, a ki minden idejét és erejét a rétháti nagy lép lecsapolása kérdésnek szentelte.

Két esztendő óta jóformán se látott se hallott; fülig belemerült a lépjába. A feleségét, — a mióta elültek házasságuk első viharai és mióta az asszonynak rögeszméjévé lett, „hogy férje nem képes őt megérteni,“ — a feleségét, mondom, sehogysem akarta komolyan venni. Kissé félvállról, olyanformán beszélt vele, mint egy kedves és elkényeztetett gyermekkel szokás, a kivel az ember nem akarja éreztetni, hogy unja a csacsogását.

Nem egy-egy felismert asszony jár-kelel a világban. A nagy családúak rendszerint akkor következnek be, a mikor a férjük első izben — ingujjra vetkőzik ebéd után. Attól kezdve nem tudnak többet megbékülni a helyzetükkel. Lát-szólag csendesesen élnek az uruk oldalán, titokban pedig hóbortos terveket szőnek, melyek mind ama nagy elemen-táris boldogság körül fordulnak, a melylyel — meggyőző-désük szerint — a sors adósuk még. Erről a bizonyos boldogságról csak akkor mondanak le, ha öszülni kezd a hajuk. Kivétel csak az a félreismert asszony, a ki festi a haját: ő soha sem mond le.

Ismétlem, hogy Szerdayné kifogástalan asszony volt, de azért, mint a jövéru iskolásleány, örökké szerelmes volt valakibe, vagy legalább is érdeklődött valaki iránt, a kit titokban figyelemmel kísért, hogy hátha ő az a bizonyos valaki, az igazi, a ki őt meg tudná érteni.

Egyszer aztán történt, a mi a mesékben szokott történi: eljött az a bizonyos, az igazi.

A földbirtokosok közt, a kiket a lép lecsapolásának kérdése közelebről érdekelt, volt valami Simon nevű ur is. Nem volt már egészen fiatal ember, de testileg, lelkileg is egész fejfel kimagaslott a vármegyei hadból. Előkelő modoru, hallgatag, kissé sötét arczu és izzó tekintetű ember volt, olyan, a kinek pillantás a villamos ütésekként éri az ideges nőket. A multja is elég regényes volt. Gazdag családból származott, de fiatal legénykorában ellenkezésbe jutott a szüelivel és kivándorolt Braziliába, a hol kávé vagy talán dohányt termelt és a helyett, hogy elkallódott volna, vagyont szerzett a saját emberségéből. Mostanában nem igen beszélt tengerentüli élményeiről, de meglátszott az egész emberen, hogy erős viharokat álolt ki.

Szerdayné az első találkozás után esze nélkül belebomlott Simonba. Mig vendége volt, közömbösen elbeszélgetett vele, de mikor magára maradt és gondolkozni kezdett, valami titkos zár pattant ki a szivében és az asszony egyszerre megértette, hogy a sok férfi, a kit eddig ismert, nem volt férfi és a szerelem, mit eddig érzett nem volt szerelem.

Szerelmében is következetes maradt önmagához és úgy viselkedett, mint egy fiatal leány; ábrándos lett és ellustult, folyton Simont emlegette, közbe meg elpirult, mintha tetten érte volna önmagát. A különben annyira elbizakodott asszony egyszerre szelid és kezes lett; keszkenőjét telettatta a Simon parfümjével, a ruháin is a Simon kedves színeit viselte,

Az indiánus, — ez volt Simon becéző neve, — nőekkel szemben jóval tapasztaltabb lehetett a férfiaknál, mert jó ideig barátságának nézte Szerdayné rajongó ragaszkodását és megőrizte fölényes nyugalmát. Szint csak akkor vallott, mi-mikor a szép asszony, barátjának rettenetes nyugalmán fölindulva, szenvedélyes jelenetet rögtönzött.

Ugy történt, hogy Szerdayné megkarmolta a kezét egy virág tövisen. Az indiánus fölittatta a vércsöppet zsebkeendőjével és mosolyogva végigsimitott az asszony puha, finom kezén. Szerdayné ekkor megborzongott.

— Fázik? kérdezte az indiánus becsületes naivitással.

Ez több volt, mint a mennyit a szép asszony elbirhattott. Fatuskó ez az ember, vagy mulat rajta? Dühbe jött, gorombáskodni kezdett, majd sirva fakadt és megakart halni. Olyan félelmetes erő volt ebben a kitörésben, hogy indiánus komolyan megszeppent.

— Az Istenért, mi bántja?

Annyira nem volt fatuskó Simon sem, hogy mikor a szép asszony könyes szemébe pillantott, meg nem értette volna a rajongó odaadás, a gyöngéd könyörgés kifejezését.

Két-három hétig ráért ezen gondolkozni az indiánus,

asztán azon vette észre magát, hogy nem tud már tovább goodolkozni, a saját gondolatjai elvették az eszét. Ugy járt mint a vinczellér, a ki megrészégszik a saját termésétől. Mikor újra fölkereste Szerdayné, hamar megértették egymást. Ekkor is Szerdayné volt a támadó fél. Finom asszonyi ösztönével megérezte, hogy mi lappang már most Simon komor nyugalma alatt és vallomásra kényszerítette.

— Mit játszik vetem? Minek alakoskodik? Bűn az, ha az ember elmondja azt, a mit gondol?

— Nem tudom tovább elhaltatni: szeretem. És maga is szeret, ugy-e?

Az asszony édesen mosolygott zavarában.

— Ellent kellene mondanom, érzem, hogy drágábbra kellene magamat tartanom, — de nem lehet . . . Nem fog azért elítélni?

Simon úgy emlékezett, hogy Julia is ilyesmit mond Rómeónak. Hogy a szerelmes asszonyok mind egyformák!

— De a férje! Arra nem is gondolt, hogy a szép asszonynak férje is van . . . Szerdayné erre csak keserűen mosolygott.

— A férjem? Nekem nincs férjem! Az az ember, a kit a világ férjemnek nevez, akkor volna csak boldog, ha megszabadulna tőlem . . . Nyűg vagyok a nyakán!

A férjéről kezdett beszélni, a ki őt soha sem tudta megérteni, sivar családi életükről és a saját martiriumáról. Olyan keserű, kicsinylő hangon beszélt Szerdayról, hogy az indiánusban fölülkerekedett a jó fiú és védelmébe vette barátját.

— Nem rossz ember, — de nem illik magához . . .

Ettől kezdve mindennap eljárt Szerdayékhez, korántsem mint az asszony szeretője, hanem mint a vőlegénye. A férj házában végigélték a mátkaság boldog tavaszát, nem engedvén el egymásnak amaz apró-cseprő viharokat sem, a melyeknek elvonulása után tudvalevőleg annál édesebben tűz alá a szerelem napja.

Ha magukra voltak, a jövőjükről beszélgettek. Az indiánus, a ki energikus ember volt és minden földadatott, melyet az élet eléje tűzött, gyorsan és alaposan szeretett megoldani, kész tervvel lépett az asszony elé.

— Legjobb lesz, ha egyszerűen elviszem Szerday házából. Ne ijedjen meg: egyenesen az édes anyámhoz fogom vinni . . . A jó asszony azt teszi, a mit akarok és sirva, de tárt karokkal fogadja majd magát . . . Aztán rögtön fölkeresem Szerdayt és elmondom neki, hogy mi történt. Olyan helyzetbe találja majd magát, hogy föltétlenül bele kell egyeznie a gyors válásba . . . A mint egybekeltünk, külföldre utazunk és fél esztendő Olaszországban és Franciaországban töltünk. Akkorára lecsendesedett a föltűnés és mi békében bevonulhatunk a simonfalvi kastélyba . . .

Később rátértek a részletekre is és szóba hozták a simonfalvi lakásuk berendezését. Az indiánus elmondta minden tervét, csak az asszony szobályáról nem akart beszélni, azt meglepetésnek tartotta fenn. Bevalotta azonban, hogy a pejszikóját iskoláztatni akarja, az lesz felesége paripája.

Szerdayné lángvörös arczezal és édes mosolylyal hallgatta ezeket.

— Mikor lesz az? — kérdezte alig hallhatóan. — Mikor?

— Hamarabb mint gondolja! Készüljön és bízzék meg bennem. Ha elérkezett a pillanat, nem fogok habózní.

Szerdaynének akkoriban egyszerre sok dolga akadt a házban. A ruháit rakosgatta, az ékszereit rendezgette, meg a kedves könyveit. A cselédek nem képzelhették el, hogy mi készül, az ura pedig nem törődött vele . . .

Végre megjött a várva várt értesítés. Egy este Simon inasa levelet hozott Szerdaynének.

„Holnap délelőtt tíz orakor kocsin várom a temető alatt. Tegyen úgy, mintha sétára indulna. Alkalmasint ézni fog az eső, de azért legyen pontos.“

Szerdayné remegő kézzel írta meg a választ:

„Pontos leszek!“

Az indiánus az éjjel nem aludt semmit. Éjfél felé irtóztató izgatottság vett erőt rajta; bekocsizott a városba, aztán elment a szép asszony háza elé. Szerdayné ablaka ki volt világítva. Hajnali három orakor megeredt az eső, de a szép asszony lámpája még akkor is égett.

Reggeli kilencz orakor a négyes fogat már ott állott a szakadó esőben, a temető mögött. Simon tíz óráig türelme-

sen várt. Semmi! Gyötrő türelmetlenséggel figyelt a ködös utczába, mikor az óra a féltizenegyet is elverte. Tizenegy — és senki sem jön.

Most egy bepólyázott női alak közeledett, esernyővel a kezében. Nem Szerdayné volt, hanem a szobaleánya. Levelet hozott Simonnak. A plajbászszal irt áztatott czéduláról nagy nehezen a következőket betűzhette le:

„Édes barátom! Nem lehet! Meg akartam tenni a kívánságot, de nem lehet! Tízszere is lementem a kapuig, de a mint kinéztem az idegen, ködös világba, visszaretentem megint. Ha elgondolom, hogy mit szólna a világ és hogy mit szólna az én szegény, jó férjem, — nem lehet. Ezerszer nem! Meghalnék, ha megtenném. Összetett kezekkel kérem, hogy bocsáson meg és ne háborgassa többet a nyugalmat. Isten önnel!“

Simon háromszor is olvasta a levelet, a mig megértette, aztán rekedt hangon szólt a kocsisra:

— Haza!

Jó sokáig, majdnem fél esztendeig nem látták aztán a városban, a hol azt beszéltek, hogy az indiánus megint külföldön utazgat.

Fél esztendő múlva, mikor megkellett látogatnia az új főispánt, váratlanul összetalálkozott megint Szerdaynéval.

A szép asszony első pillanatban nagyon megszeppent, de mikor Simon hűvös udvariassága megnyugtatta, csakhamar szentimentális lett. Ez később is megesett vele akár-hányszor, ha az indiánus csengő négyese elrobogott az ablaka alatt. Ilyenkor csak nehezen tudta fölvidítani az a költői hajlamu fiatal tanár, a kivel újabb időben teoretikus fejtegetéseket folytatott a meg nem értett asszony martiriumáról és a kinek verses kötetét az ágya párnája alatt őrizte.

HIRDETÉSEK.

Eladó gőzmalom.

Szolnokmegye egyik rendezett tanácsu városában egy kitűnő karban lévő 4 járatu s jó menetelű gőzmalom eladó.

Bővebb felvilágosítást nyújt a kiadóhivatal.

Képes levelezőlap kiállítás

HÁY és GRÚN

könyv, papir, írószer kereskedésében

SZOLNOKON. (Kintzler ház.)

Lapunk nyomdájában

egy tanuló

fizetéssel azonnal felvétetik.

ELADÓ HÁZ. Jánosi Károly és neje tulajdonát képező, Szolnokon a Petőfi-utczában, a nagyvárosi iskola közvetlen szomszédságában fekvő 5 szoba, 1 pincze s mellékhelyiségekből álló lakóház szabad kézből eladó. A házat ezidőszerint több évre iskolai célra Szolnok városa tartja bérbe évi 900 korona bérösszegért. — Értekezni lehet a tulajdonossal Dárdán, vagy megbizottjával Nyitó Ferencz pénzügyi s.-titkárral Szolnokon. 4—4

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka

ZICHY MIHÁLY ALBUM.

A Pesti Napló, a mely eddigelé Madách Ember tragédiáját, Arany balladáit Zichy Mihály képeivel, Katona József Bánk bánját, Kisfaludy Sándor Himfy szerelmeit remek albumba foglalva, és legutoljára a Költők Albumát adta olvasóinak karácsonyi ajándékkul, az idén az eddiginél is nagyobb szabásu, díszben, tartalomban nemesak az eddigi ajándékokat felülmuló, de a könyvpiacson is ritkaság számba menő diszművet, a **Zichy Mihály Albumot** szánta olvasóinak karácsonyi ajándékkul. **Zichy Mihály képei-nek** válogatott, impozáns albumba foglalt gyűjteményét a Költők Albumánál nagyobb és díszesebb alakban. Zichy Mihály világhírű művészi termelésének legjavát, **legszebb festményeit és rajzait** foglalja magában ez a diszmű **negyven műlapon**, amelyek mindegyikéhez legkiválóbb esztétikusaink és műbíráink irnak szövegmagyarázatot. A valóban remek kivitellű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomásu lesz, olyan, amilyen eddig alig jelent meg magyar diszműben.

A negyven pompás műlapot, a kísérő szöveget és Zichy Mihály egyéniségének és változatos életpályájának regényes rajzát, valamint Zichy rajza után készült **gazdag bekötési tábla** foglalja gyönyörű díszes kötetbe.

A Pesti Napló e nagyszabásu diszművét az Athenaeum állítja ki. A Zichy Mihály Albumot, amelynek ára az Athenaeum eredeti kiadásában 90 korona, a »Pesti Napló« új kvart kiadásában karácsonyi ajándékkul megkapja a Pesti Napló minden állandó előfizetője. És megkapják díjtalanul azok az új előfizetők is, akik egész éven át fél, negyedév, vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.

Spitzer Lajos

férfi- és női divat-áruháza o o o o o o o o

Szolnokon.

Tavaszi idényre

férfi- és gyermek kalapok, legjobb minőségű cipők, harisnyák, sapkák, ruhácskák, fehérneműek, divatos nyakkendők, napernyők, blouzok és minden e szakmába vágó czikkeket

Legnagyobb o o

o o **választékban**

szereztem be és minden igyekezetem oda irányul, hogy ugy a helybeli, mint a vidéki vevőközönséget jó árukkal és olcsó szolid árakkal kielégíthessem.

9—10

o o o o o o o o o o o Folyton ujdonság levelező-lapokban. o o o o o o o o o o o

HÁY ÉS GRÜN

o o o vármegyei kő- és könyvnyomdászok o o o
könyv-, papir-, író- és rajzeszköz kereskedése,
o o o könyvnyomdája és könyvkötészete o o o

SZOLNOKON, Kintzler-ház.

Van szerencsénk a t. közönség tudomására hozni, hogy

Könyvkereskedésünkben

a legújabb kiadású könyvek kaphatók. Raktáron nem lévő dolgok pedig 48 óra alatt portó költség felszámítása nélkül hozatnak meg. Nagyobb értéket képező jogi, orvosi és mérnöki könyvek hitelre, vagy részletfizetésre szállítatnak.

Könyvnyomdánkban

hivatalos községi, ügyvédi, kir. közjegyzői, kir. bír. végrehajtói és egyházi nyomtatványok, lakodalmi és bálí meghívók, eljegye ési kártyák, látogatási jegyek, gyászjelentések, plakátok, árjegyzékek, egyáltalán minden a nyomdászat körébe vágó dolgok bámulatosan szép kivitelben a legolcsóbb árban számíttatnak. — Könyvnyomdánk (Nerfeld Ferencz ur üzlete átellenében benn az udvarban) éjjel nappal üzemben van és így az est folyamán megrendelt sürgős munkák reggelre elkészítetnek a nélkül, hogy azért magasabb díja ást számítanánk. Vidéki megrendelések portómentesen szállítatnak. A kiszolgálat szolid és pon-

tos. A nyomtatványok hibátlanok. Nagyobb munkák megrendelése esetén kívánatra vidéken is felkeressük vevőinket személyesen.

Papirkereskedésünkben

ugy a legfinomabb minőségű író- és levélpapírosok, mint luxusdobozok, festékek, festő és paus vásznak (pointles munkákhoz), valamint író, irodai szerelv. ténatartók és disztárgvak. — a legfinomabb kivitellű pénz-, szivar-, cigaretta tárczák, sétatokok, a legkiválóbb minőségű író- és kopir ténák a legjutányosabb árban számíttatnak.

Könyvkötészetünkben

ugy a nagy formátumu hivatalos könyvek, mint diszkötések, ugyszintén galanterie muukák ár és kiállítás tekintetében versenyen felül állanak.

Nagybecsü támogatást kérve vagyunk

tisztelettel

HÁY és GRÜN.

Divat- és napilapok előfizetése e fogadtatik.

Igen elegáns, eddig itt még nem látott bálí meghívók.

o o o o o o o o o o o Diszműtárgyak dus választékban. o o o o o o o o o o o

Kintzler Testvérek

mű-órás és ékszerészek

Üzlet: Gorove-utca. **SZOLNOKON.**

Saját ház.

Ajánlja raktárukat

INGA, FALI, ÉBRESZTŐ ÓRÁK

svájci remontoir, horgony és henger, arany, ezüst, nickel,

férfi és női zseb-órákból.

Javítások és ujonnan elkészítések egy évi jótállás mellett eszközöltetnek.

Arany ékszerek a magy. kir. fémjelző hivatal bélyegével vannak elítva, u. m.

KARPERECZEK, BROCHOK.

MEDAL, ÉRMEK, GARNITUROK, FÜLBEVALÓK.

Köves-, karika-, brillant- és gyémant-gyűrűk.

INGGOMBOK és ARANYLANCZOK

gyári áron.

Látszerészeti cikkek minden kivitelben.

13 próbás ezüst tárgyak, asztalszerek, girandok, asztalékek nemesak legdivatosabb, de legjutányosabb áron nagy választékban található.

— Vidéki —
megrendelések
pontosan és azonnal
— teljesítettnek. —

— Vésési —
munkák helyben
— készülnek. —

Braun Vilmos

kárpitos

Szolnok, Felső malom-ut 4. szám.

Készítek diványokat 12 frttól feljebb

Garniturákat . . . . 50 " "

Matt teljes hálószoba 110 " "

Ebédülő berendezés . . 80 " "

Fabutrrok rajz után a legjutányosabb árban készítettnek.

Mindenféle kárpitos és diszitó munkák, valamint tapétázások a legjutányosabb árban számítottatnak

Tisztelettel

Braun Vilmos

vármegyei és közkórházi kárpitos.

9—52

Magyar általános köszénbánya r.-társulat
képviselője

FODOR IZSÓ

SZOLNOK, SZAPÁRI-UTCZA 11. SZÁM.

Ajánlja a kitünő minőségű

Tatai brikett szenet

a tapasztalat igazolta, és számos elismerő levelek bizonyítják, hogy.

szántásnál gőzekéhez, cséplésnél locomobilokhoz nincs jobb és jutányosabb fűtő anyag a brikett szénél fűtő erőben eléri a porosz szenet,

szoba fűtésre legkitünőbb,

mert szagtalan, nem piszkít, nem porlik, salak nélkü hamuvá ég, egyforma darabokból áll, nem kell törni.

A Tatai brikett szén szolnoki főelárusító helye: »Mezőgazdasági szövetkezet«. 9—12